

[Hans Knudsen.]

disse domme er den 7-årige praksis, som aktieselskabs-registeret har fulgt overfor lånene, bygget op, den praksis, som nu efter højesteretsdommen er ophørt.

Det er ud fra disse kendsgerninger, det må være påkrævet at få loven ændret og få den ændret således, at netop den tillid til selskabernes soliditet, som den højtærede handelsminister jo heller ikke ønsker undergravet, kan genskabes.

Jeg er ikke af den opfattelse, at aktionærlån kan rammes af andre bestemmelser, f. eks. straffelovens bedrageriparagraffer. Det er ganske vist hævdet fra forskellig side, men anvendelsen af straffeloven må da vist forudsætte anmeldelse fra en aktionær; en offentlig myndighed vil næppe kunne kræve disse straffelovsbestemmelser anvendt.

Jeg vil også gerne sige et par enkelte ord om de aktieretlige følger af aktionærlån. Den højtærede minister kom ikke meget ind på spørgsmålet. Den højtærede minister har ganske vist udtalt, at lånene må ydes på forsvarlig måde — og det har ministeren understreget i dag — og efter en grundig undersøgelse og på bestyrelsens ansvar. Jeg har tidligere beskæftiget mig med dette bestyrelsesansvar, der i hvert fald for familieselskaberne, som det navnlig drejer sig om, er meget stærkt begrænset, og jeg vil gerne understrege, at lånene har aktieretlige følger også udover § 37. Jeg vil her gerne henvise til § 42, stk. 3, om reserver henlagt til specielle formål og opskrivning af sådanne reserver. De er sikret båndlagt til visse formål, men denne båndlæggelse gøres også illusorisk ved den ændrede praksis, der er indledt. Der er endvidere bestemmelserne i § 43 om de lovmæssige reservefunds. Her kræver man visse mindstehænlæggelser af overskuddet, indtil reserverne har en vis størrelse, og det er jo et naturligt krav at stille, men også dette rimelige krav er blevet undergravet, når man gør aktionærlån lovlige. Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på bestemmelserne i § 44 om, at udbytte ikke må udbetales, før regnskabet er afsluttet, og at udbyttet ikke må overstige 6 pct., hvis reserverne er under 10 pct. af kapitalen. Der er flere andre lignende bestemmelser, bl. a. tantiømebestemmelserne i § 51, altsammen bestemmelser, som er blevet undermineret efter den afsagte dom og efter den nye praksis i aktieselskabsregisteret, hvorefter man, såvidt jeg forstår, nu blankt tillader aktionærlån.

Endelig er der de skattemæssige konsekvenser. Jeg er ikke tidligere gået nærmere ind på dem og finder heller ikke an-

ledning til at gøre det nu, men vil blot understrege, at der også er visse skattemæssige konsekvenser af den afsagte højesteretsdom, som nødvendiggør, at vi får en ændring indført i loven.

Til slut vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der er opstået et ikke uinteressant problem, efter at lånene er kendt lovlige. Der er selskaber, som ikke har kunnet efterkomme aktieselskabs-registerets tidligere krav om tilbagebetaling af lånene, og som derefter har måttet træde i likvidation. Nu opstår problemet i dag: Kan disse selskaber, der efter den gamle praksis er trådt i likvidation, få denne likvidation hævet, og kan de derefter fortsætte virksomheden med et tidligere ulovligt aktionærlån? Det er et problem, der er aktuelt i dag, men et problem, der naturligvis ikke vil være aktuelt længere, hvis vi får loven ændret på den måde, vi foreslår det, eller i hvert fald efter de samme retningslinier.

Jeg vil gerne sige den højtærede minister tak for den velvilje, der blev stillet i udsigt ved en udvalgsbehandling om det af os stillede forslag. Jeg håber, at det skal føre til et hurtigt og tilfredsstillende resultat.

Laurits Pedersen: Det foreliggende lovforslag er fremkommet, som nævnt af den ærede ordfører for forslagsstillerne, som følge af højesteretsdommen af 15. november forrige år. Det kan ikke nægtes, at denne højesteretsdom bryder med den praksis, der i hvert fald siden 1944 har været gældende med hensyn til disse selskabsforhold, og derfor er vi, som den højtærede handelsminister også stærkt understregede, villige til at undersøge spørgsmålet i et udvalg. Det er altid betænkeligt at løbe til, straks der er afsagt en dom, at ændre lovene, og det er ikke almindeligt, men i dette tilfælde kan der være al anledning til at se på forholdene, for der er ingen, der ønsker, at der indenfor vore selskaber er forhold af en art, som man ikke kan anse for rimelige.

Jeg lagde med stor interesse mærke til de saglige indvendinger, som den højtærede handelsminister gjorde overfor forslaget, som det i øjeblikket foreligger. Der vil være al grund til i et kommende udvalg at drøfte spørgsmålet i forbindelse med lovforslaget, og jeg skal på mit partis vegne tilsige velvillig behandling i det kommende udvalg for at finde frem til en fornuftig ordning.

Poul Møller: Ligesom den foregående ærede ordfører og den højtærede minister kan jeg tilsige vor bistand til at prøve på at